

عنوان مقاله:

معماری همساز با اقلیم در نگاهی به ساختمانهای تیاتر؛ نمونه موردی زاهدان

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی امیری - عضو هیات علمی دانشگاه ملی زابل، کارشناسی ارشد کارگردانی تیاتر

زهره اویسی کیخا - عضو هیات علمی دانشگاه ملی زابل، دکترای تخصصی معماری

خلاصه مقاله:

تیاتر همچون دیگر جنبه های هنر انسان، نظیر شعر و ادبیات، نقاشی و هنرهای تجسمی، موسیقی، معماری و نیز همچون سایر مظاهر فرهنگی او نظیر باورهای اخلاقی و اعتقادات مذهبی اش، پدیده ای نمادین است و بنابراین معماری منسوب به آن نیز معماری نمادین خواهد بود. هدف از این تحقیق استفاده حداکثری از پتانسیل های محیطی در جهت صرفه جویی مصرف انرژی و بالا بردن کیفیت آسایشی در محیط و سالم سازی محیط زیست می باشد. در همین راستا و با در نظر گرفتن زاویه تابش، جهت تابش خورشیدی، جهت وزش بادهای مفید و مضر و توجه به اهمیت سایه ها در تابستان به ارایه دستورالعمل هایی متناسب با شرایط اقلیمی برای شهر پرداخته شده است. طبق نتایج حاصل مناسب ترین جهت استقرار ساختمان تیاتر در این شهر محدوده ای از 35 درجه جنوب غرب تا 60 درجه جنوب شرق به عنوان جهات قابل قبول می باشد. در خصوص جهت یابی صحیح معابر و خیابان ها، جهت شمالی جنوبی الویت نخست و جهت شمال غربی- جنوب شرقی الویت بعدی را داراست که در یک چنین شرایطی حداکثر تطابق را با شرایط اقلیمی دارا خواهد بود.

کلمات کلیدی:

شاخص دمای، زاویه تابش، اقلیم شناسی، معماری همساز با اقلیم، تیاتر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684442>

